

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 297/2023
22.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела изазивање опште опасности у покушају из члана 278. став 1. тачка 1) у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Драгише Радисављевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К бр. 629/22 од 08.11.2022. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 бр. 189/22 од 24.02.2023. године, у седници већа одржаној дана 22. марта 2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Драгише Радисављевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К бр. 629/22 од 08.11.2022. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 бр. 189/22 од 24.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару К бр. 629/22 од 08.11.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела изазивање опште опасности у покушају из члана 278. став 1. тачка 1) у вези члана 30. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од једне године и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара. Истовремено је одређено да је новчану казну окривљени дужан да плати у пет једнаких месечних рата од по 20.000,00 динара, почев од дана правноснажности пресуде, а уколико не плати новчану казну у том року, односно не буде поштовао утврђену динамику плаћања, суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити по један дан казне затвора, као и да се време које је окривљени провео у притвору од 31.07.2022. до 30.08.2022. године урачунава у казну затвора на коју је осуђен.

Окривљени је обавезан и да накнади трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд накнадно одлучити, посебним решењем, као и да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1 бр. 189/22 од 24.02.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Драгише

Радисављевића, а пресуда Основног суда у Новом Пазару К бр. 629/22 од 08.11.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Драгиша Радисављевић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, с тим што из образложења произилази да указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи побијане пресуде тако што ће одбацити оптужни предлог Основног јавног тужиоца у Новом Пазару поднет против окривљеног због предметног кривичног дела, те да донесе одлуку да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, уз истовремени захтев да се одложи упућивање окривљеног на издржавање казне затвора, или да се одреди прекид издржавања казне.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости нижестепене пресуде побијају због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП.

С тим у вези, у захтеву се наводи да из утврђеног чињеничног стања произилази да окривљени није започео радњу изазивања пожара као радњу извршења кривичног дела из члана 278. КЗ, као и да радње које је предузео, а које се огледају у томе што је набавио бензин и исти донео испред локала „ББ“, а затим разбио стакло на вратима локала и почео бензином да прска спољне делове и унутрашњост објекта, представљају припремне радње за изазивање пожара које нису кажњиве, па како окривљени радњу изазивања пожара није започео у смислу приношења отвореног пламена и покушаја да запали бензин, то се према наводима захтева у његовим радњама стичу сви елементи кривичног дела уништење и оштећење туђе ствари из члана 212. став 1. КЗ, за које кривично дело се гоњење предузима по приватној тужби и за које у конкретном случају није било овлашћеног тужиоца, а не кривичног дела изазивање опште опасности у покушају из члана 278. став 1. тачка 1) у вези члана 30. КЗ, због ког је оглашен кривим.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Ово стога што је исту повреду закона бранилац окривљеног истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је ове жалбене оценио неоснованим и на страни три став два, три и четири своје одлуке изнео довољне и јасне разлоге због чега налази да се у радњама окривљеног стичу сва битна обележја кривичног дела изазивање опште опасности у покушају из члана 278. став 1. тачка 1) у вези члана 30. КЗ, због ког је оглашен кривим, а не кривичног дела из члана 212. став 1. КЗ, за које се гоњење предузима по приватној тужби. Изложене разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, и на њих у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, упућује.

Наиме, у конкретном случају ради се о тзв. „недовршеном покушају“, који постоји када учинилац кривичног дела, као што је то у конкретном случају, предузме

само део радње извршења (у конкретном случају све осим паљења бензином попрсканих делова угоститељског објекта „ББ“), али ту радњу не доврши, и самим тим не проузрокује последицу кривичног дела, при чему код окривљеног несумњиво постоји, како је то правноснажном пресудом и утврђено, намера изазивања пожара као опште опасне радње којом се изазива опасност за живот и тело људи и за имовину већег обима, а у којој намери је окривљени спречен интервенцијом полицијског службеника.

Стога и по оцени Врховног касационог суда у радњама окривљеног стоје сви битни елементи кривичног дела изазивање опште опасности у покушају из члана 278. став 1. тачка 1) у вези члана 30. КЗ, због ког је окривљени оглашен кривим, а како то правилно закључују и првостепени и другостепени суд у побијаним пресудама.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА одбијен је као неоснован, на основу члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић